

DE APOSTEL PAULUS EN MARKTPROGNOSE.

door N. C. Looijaard

In de recensie welke Dr J. van Rees in het Februarinumnummer van dit blad gaf van het boek van Dr P. J. Verdoorn, Grondslagen en Techniek van de Marktanalyse, trof mij het verkeerde gebruik van een citaat uit de eerste brief van de Apostel Paulus aan de Korintiërs (14.3). Dr van Rees gebruikt hier (pag. 85 bovenaan) „profeteren” in de zin van „voorspellen”. Hoewel profeteren in de volksmond als regel gebruikt wordt in deze betekenis is die, taalkundig gezien, niet de meest voor de hand liggende.

Van Dale (1950⁷) zegt: „Profeteren: 1. (O.T.) het woord Gods ver- „kondigen, in opdracht van God spreken; — 2. (N.T.) het Evangelie „verkondigen, de Heilige Schrift verklaren; — 3. voorzeggen, voor- spellen”.

Hoofdstuk 14 van de 2e brief aan de Korintiërs begint met: „Jaagt de „liefde na, en streeft dan naar de Geestesgaven, *doch naar het profeteren „het meest”* ¹⁾). Dit zou volgens Dr van Rees dus betekenen, dat St. Paulus op grote schaal de gelovigen zou hebben aangespoord om de toekomst te gaan voorspellen. Niemand kan dit toch in ernst menen.

In de annotatie staat nog gegeven ¹⁾: „De gave der profetie schonk „op de eerste plaats een bovennatuurlijke kennis van de meest diep- „zinnige waarheden des geloofs, en een bijzondere geschiktheid, om ze „helder en juist aan anderen uiteen te zetten. Ook kon er aan verbon- „den zijn een wonderdadige kennis van de toekomst, zoals we het „woord „profeteren” gewoonlijk verstaan. Maar dit laatste was geen „noodzakelijke uiting dezer geestesgave”.

We zien dus dat zowel de commentatoren van de Bijbel als Van Dale het voorspellen eerst in de laatste plaats noemen.

Dit tijdschrift is niet de plaats voor een theologisch of taalkundig debat. Ik meende echter de foutieve interpretatie van Dr. van Rees niet onweersproken te mogen laten.

¹⁾ Ik citeer: De Heilige Schrift, deel V pag. 412. Uitg. R.K. Boek-Centrale, Paul Brand en Dekker & v. d. Vegt.

Naschrift.

Ik ben de Heer Looijaard dankbaar voor de moeite die hij zich heeft getroost voor het geven van een uiteenzetting over de betekenis van het woord profetie. Inderdaad wordt door velen de opvatting gehuldigd, dat I Kor. 14 eer duidt op het spreken in vervoering (glossolalie) dan op het voorspellen. Velen wijzen echter op het eschatologische karakter van de theologie van Paulus, waarin de „Boodschap van het Rijk, dat eeuwig nabij is en waarin ook de historie tot voleinding zal komen”, naar voren komt ¹⁾. Wanneer het hoofdstuk uit de Korinthenbrief in dit licht wordt gezien, past m.i. toch wel het gebruik van profeteren in de betekenis van vooruit zien, al moet worden toegegeven, dat dit vooruit zien meestal in een staat van vervoering zal gebeuren.

Daar de interpretatie van Paulus uit velerlei gezichtshoek kan geschieden, meen ik niet verder op het commentaar van de Heer Looijaard te moeten ingaan. Ik hoop echter, dat de Heer Looijaard geen (godsdienst) oorlog met mij zal beginnen om het geïsoleerd gebruik van een Bijbeltekst, aangehaald in verband met het maken van een prognose. Hoe de betwiste zinsnede ook uitgelegd wordt, steeds zal toch, naar mijn mening, het resultaat van de profetie zijn: stichting, vermaning en vertroosting. v. R.

¹⁾ A. de Wilde — Christus in het geloofsdenken der Christenheid, in Christologische Studiën, Uitg. Ploegsma, Amsterdam 1943.